

*Az operett sohasem fog elhalni.
Csak azok halnak el, akik nem
tudnak vele mihez kezdeni.
Lehár Ferenc*

Íme: ennek a sokat szidott és ugyanolyan lelkesen körülrajongott műfajnak vitalitását bizonyítja színházunk új bemutatója, a *Viktória*, Ábrahám Pál világhírű operettje is. Premierje után harminchat évvel sem vesztett semmit sem népszerűségéből, pedig közben hány és hány divatos zenés darab porosodott be végleg, hány és hány örökzöldnek hitt sláger hervadt el mindöröke. A hölgy, aki ma este a színpadra lép, társaival, a deli tengerészkapitánnyal, a nagylelkű férjjel, a törékeny kínai virágszállal, a mindig mékás cigányprimással és a többiekkel: éppolyan hódító, mint annak idején. Ami a valóságban a gyengébb nem legnagyobb bánatára sohasem következik be — már tudniillik, hogy megáll az idő és összedől a naptár —, mindez megtörtént ezzel a képzeletben fogant varázslatos asszonnyal. Viktória valamely természeti csoda folytán ma is olyan fiatal, mint amikor 1930-ban a budapesti színpadra álmódott egzotikus miliőben megjelent.

Vajon minek tulajdonítható ez az időtől csorbitatlan varázs? A mesének ennek a népmesei motívumokkal átszőtt, kedvesen-hihetetlen, mosolygatóan naív történetnek? Aligha. Hiszen a szövegkönyv ezúttal sem törekszik egyébre, mint hogy a már kipróbált elemekből, helyzetekből, sémákból olyan kotta-vonalakat rajzoljon fel, melyre aztán a zeneszerző zsenije bőkezűen ráhínt-heti csillogó, eleven melódiáinak hangjegyeit.

A tragikus sorsú *Ábrahám Pál* a Kálmán Imre, Lehár Ferenc utáni magyar operettkomponisták legnagyobb tehetsége volt. Az *utolsó Verebély-lány*, a *Hawai rózsája*, a *Bál a Savoyban* szerzője elődeitől örökölte azok kiapadhatatlan dallam-invencióját, s egyben túl is lépett eredményeiken: melódiavilága, hangszerelése, ritmusai már a mai musicalek törekvései felé mutatnak. Nem véletlen, hogy számai önállóan is olyan gyakran szerepelnek: revűkben, koncerteken, nemegyszer ügyesen dzsesszesítve. Nemes, hajlékony matéria az ő zenéje: a változó ízléshez is hozzá tud simulni.

Ábrahámnak élete hatvannyolc évéből csak alig tíz esztendő jutott arra, hogy komponáljon. Sikerei tetőpontján súlyos betegség támadta meg. Mintegy negyedszázadot töltött meghasonlott lélekkel a világtól, emberekkel visszavonulva kényszerű száműzetésben. A beteg kedély nem csillant fel újra. S közben háború jött, és évtizedek múltak el, s dalai, operettjei világszerte a legszebb érzelmek boldogságát-bánatát, az ő zenéjében spontán szépséggel kiteljesedő emberi örömet hirdették, és hirdetik ma is.

GYÓLAI VIKTÓRIA

*Nem forog már dorozsmán az öreg szélmalom.
Nem jár arra már a szél sem, csak fájdalom.
Nincs egyebem, csak ez a bús, zokogó dalom,
Megindul-e tőle az a messzi szélmalom?
Szép napfényes magyar rónaság,
Több vagy nekem, mint a nagyvilág.
Ezt a földet holtomig imádom,
Nincsen párod széles nagyvilágon,
Szép napfényes magyar rónaság!*

Az igazi operettszínészek a semmi-szöveganyagot ezernyi játékötlettel gazdagítják, és a szerepeket a maguk alkotta fix típushoz idomítják. Ugyanis híven az örök hagyományokhoz, minden igazán jelentős operettszínész egész életén keresztül egyetlen állandó figurát alakít, amelyet átsugározhat egyénisége hatóerejével, tehetsége szikrázó fényeivel.

Gáspár Margit

ÁBRAHÁM PÁL

VIKTÓRIA

KATONA JÓZSEF SZÍNHÁZ
KECSKEMÉT

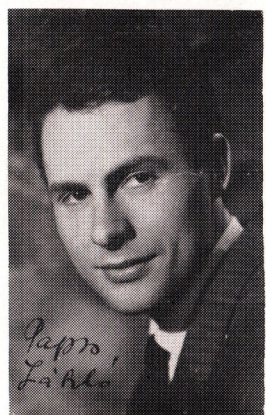
1966—67

BALOGH RÓZSA

KÁROLYI MÁRIA

PAPP LÁSZLÓ

D. SZABÓ JÓZSEF

PERÉNYI LÁSZLÓ

Nem történt semmi.
Csak elválunk csendben.
Good night, good night,
Good night...

ÁBRAHÁM PÁL

VIKTÓRIA

Nagyoperett három felvonásban

Szövegét írta:
FÖLDES IMRE

Versek:
HARMATH IMRE

Átdolgozta:
FARKAS JÓZSEF

SZEREPLŐK:

Viktória	Gyólay Viktória Jászai-díjas
Webster	Perényi László
Koltai	Sárosi Gábor D. Szabó József
Ah-Wong	Balogh Rózsa Károlyi Mária
Miki	Papp László Szepes Péter
Riquette	Dévényi Cecília
Jancsi	Csorba István Jászai-díjas Sas József
Pali bácsi	Szalma Sándor
Excellenciás úr	Budai László
Zsuzsi	Bende Ildikó
Japán tiszt	Radó Béla
Rezesbanda vezetője	Pető Béla

Díszlettervező:
Borcsa István

Koreográfus:
Borbíró Andrea

Jelmeztervező:
Márton Aladár

Karmester:
Kerny Kálmán

Rendező: UDVAROS BÉLA

CSORBA ISTVÁN

SÁROSI GÁBOR

SAS JÓZSEF

SZEPES PÉTER

Honvéd banda szól
a Stefáni,
Szól a Stefánián.
Oly jó rózsám
erre bokázni,
Erre bokázni ám

DÉVÉNYI CECÍLIA